

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

De sancto Andrea

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

De sancto Andrea

Incipiunt sermones

de sancto venerabilis magistri Nicolai de
Blonie. decretorum doctoris. capellani epi/
scopi Bononiensis.

De sancto Andrea Sermo I.

Venite post

Venite post me facia vos fieri pi/
scatores hominum. **Matth. iij.** Quonia
vt ait magnu lumen
eccleie beatissim^o Au/
gustin^o i qda omelia
sup **Iohem.** z etiā in
q^o. super eplam. i. ad
Thimot. Nulla alia
causa venendi xpm in
hoc m^odu fuit nisi
peccatores saluos facere.
Nā vt ait **Ambrosi.**
sup **Lucā.** Ille iust^o venit
ad nos peccatores. vt
ex peccatoribus faceret
iustos. Pius venit
ad impios. vt nos faceret
pios. Humilis ad
supbos. vt ex supbis
faceret humiles. Et
q^o patere pōt magna
dei erga gen^o huma/
nū miseratio. q^o p
salute ips^o dignat^o
est ad terras descēdere.
z lapsos in imis ad
summa reducere. Verū
q^o vni genit^o dei fili^o.
z si humanū gen^o po/
ruit ad viā salutis
z veritatis reuocare p
potentia in q^o equal^o
est dō p^o. voluit tñ
B^o facere per sapientia.
vt tanto mirabilior
in hominib^o appareret
benignitas z excellēti/
sima bonitas tanti redē/
ptoris. quo p aliquā
creaturā mysteriū opera
ret salutis. Quo factū
est vt ipse veniens in
mūdu. q^o daz de hoib^o
simplicib^o z idior^o in
suā vocare dignat^o
est familiaritatez. q^o
les fuerūt sancti aposto/
li scz petr^o z andreas.
quos de captura pisciū
in capturas hoim
vocauit. **Uñ** dicit **Criso.**
sup **Matth.** q^o in
cetera q^o mūdu de xpo
mirabatur vnus
hoc q^o totū mūdu p
tam paucos idioras
cōuertit. Et vere
mirabilis sapia filij
dei in hoc apparuit.
q^o ex paucissimis
imperitissimis z abiectis/
simis multiplicata sūt.
nobilitata sunt et
sublimata sunt
copiosissima agmina.
clarissima ingenia.
dulcissima eloquia
doctor^o acutor^o z
facundoz. **Inquit**
Aug^o. eplā. ij. ad
volusianū. Doc autē
oculto dei iudicio z
abscondito consilio
dei actū est vt
piscatores illiterati
mitterentur ad
p^odicandū. ne fides
credentiū fructu
hu mane z eloquētie
sed doctrine dei deputa

ret. Ita dicit **Hiero.** sup **Matth.** libro. i. tra/
ctans xpm nri thematis quō xps vocando
aplos dicit. Venite post me facia vos
fieri piscatores hoim. **Aue maria.** In
q^o uerbis tria describunt. Primo em
describit xpi inuitatio. q^o aplos ad
se vocauit. **Lūcā** dicit. Venite. **Secūdo**
describit inuitatiois rō. quā in se
xps demonstrauit. **Lūcā** dicit. post
me. **Tercio** adiūgit venietū ad xpm
z inuitatiū magna remuneratio. cū
subdit. Faciam vos fieri piscatores
hoim.

Q^o in h^ois premis describit xpi
inuitatio. q^o aplos ad se vocauit. **Lūcā**
dicit. Venite. **Pro** q^o sciendū q^o vt
videmus ad sensum q^o hō intrat
ecclesiā vt audiat matutinas de
aliq^o scō. statim p inuitatorum
pōt cognoscere in q^ota veneratioe
scūs ille habeat ibidē. Quia in
serialib^o diebus sufficit tñ vn^o
ad cantādū inuitatorū. s^z in
festo tāto plures q^onto solēnius
est festū. **Moralit^o** in nos
mulei dñi colunt vt dicit
apls i. **Cor.** vij. mūdu. caro.
demon. z deus glōsios. **Videamus**
ergo q^o istoz plures habeat in
suo choro ad cantādū inuitatorū.
z inueniēti^o q^o de^o habet
paucissimos. ocs autē aliq^o
hnt i maxima copia. **Si**
em volum^o videre. certe multos
mūdu habet. Nā senes z iuuenes
z pueri a cunabul^o extracti
statim alliciunt statim inuitant
et animant ad colēdū mūdu.
Iste vt fiat mercator. ille vt
fiat miles. alius vt fiat diues.
z sic de alijs. **Ira** q^o in mūdo
vnus alter inuitans dicit. **Venite**
fruemur bonis **Cap.** ij. **Uñ**
Iudo. de sūmo bono dicit. q^o
valde difficile est homi in mūdo
cōuersanti cum mūdānis q^o
eis adhereat. z ita avicū ma/
near illib^o. in q^o z si nō cito
implicat aliq^o tñ attrahit.
nec diu pōt esse secur^o q^o
periculo fuerit prim^o. **Quor**
sunt q^o diebo ist^o inuitat
homies ad mūdu pemptū.
ad proptia ac se p suis
peccat^o totalit^o relinquēdū.
Certe vel nulli v^o pauci imo
tant^o strepit^o est mūdi. q^o
illi q^o dicūt inuitatorū xpi
vir i aliq^o pnt audiri. **Diabolus**
etiā p suos maliciosos
inuitat ad subuertēdū
multos. **Uñ** maliciosi
hoies q^o bonis inuidēt.
cantant illud **Diere.** xvij.
Venite cogitemus ptra
iustū cogitatioes. pcuriam^o
cū lingua z nō attendam^o
ad vniuersos smones ei^o.
Percutere hoim lingua ē
pcludere sibi viam rñdendi.
vt nihil possit dicere p
seipso.

vel peccare hominē lingua potest esse fal-
sum cōspirare et testificari cōtra hominem.
Diabolus etiā cantat inuitatorū supbie et
ambitionis. **I**uxta illud. **V**enite faciam⁹
nobis ciuitatē et turrim cui⁹ cacumen prin-
gat ad celū. et celebremus nomē nostrum.
Benef. xi. **N**otāter dicūt faciam⁹ nobis ci-
uitatē vt innuat q̄ cū labore puenit ad am-
bitiōē. **D**ñes em̄ ambitiosi in maximis
laborib⁹ sunt p honorib⁹ psequēdis. in tan-
tum q̄ si certā partē laboris facerēt ppter
deū maximi meriti forent. **S**udāt em̄. pa-
tunt discriminariū. et defectū victualū.
mentunt. adulant. simulant sanctitatē hū-
milant. et sic semp sunt pauidi et attentī ne
dicant quod displiceat. cunctos honorāt.
cunctis obsequunt. assurgūt. amplectūt.
applaudūt. blandiunt. inquit **I**nno. lib. de
vilitate humane pditionis. **C**ū de talib⁹ ve-
rificat illud **Q**uidq̄ in lib. de arte amandi.
Et si nullus erit puluis tu excute nullum.
Claro etiā p suos cantat inuitatorū vo-
luptatis et occupatiōis. **I**uxta illud **S**ap.
ii. **V**enite et fruamur bonis que sunt et yra-
mur creatura tanq̄ in iuuentute celeriter.
Vino p̄cioso et yngēto nos impleam⁹. et nō
pretereat nos flos t̄pis. **D**uo dicūt. scz pre-
cioso vini. et nimā quantitātē. quia vino
precioso impleam⁹ nos. **N**ō sufficit em̄ gu-
losis et intemperat⁹ bibere vinū qualecūq̄
sed p̄ciosum. **N**ec bibere ad mensurā s; ad
plenitudinē. cum tñ natura hūana modi-
co sit p̄nta. vt dicit **H**oec. ii. de cōsola. p.
sa. v. **E**t **A**p̄lus. i. **T**himo. vi. **H**abētes ali-
menta et quib⁹ regamur his p̄nti sumus.
Addunt autē. et yngēto. p quod intelligū-
tur electuaria ad iocū de bibendū. vt ad yn-
gendū corpa et facies vt mag⁹ resplendeāt.
Addunt. et non p̄treat nos flos t̄pis. quin
scz de singulis florib⁹ n̄ras delicias habea-
mus. **S**equit̄ ibidē. **C**oronem⁹ nos rosis
scz lasciuie fm̄ **R**ober. **H**ol. **S**z certe po-
stea coronabunt̄ tribulatione. **U**nde **I**sa.
xlii. **C**oronās coronabit te dñs tribulati-
one. **T**ūc dicēt reprobi illud **T**renoz. v. lē.
Defecit gaudiū cordis n̄ri. **I**stus ē in luctū
chorus n̄r. cecidit corona capitis nostri. vt
nobis qz peccauimus. **P**reter istos malos
inuitatores. inuitator est optim⁹ christ⁹. q̄
suis hic in euāgelio dicit. **V**enite. **V**enite
etiā inquit filij audite me. timorē dñi doce-
bo vos. **P̄s. xxxiiij.** **B**onus inuitator et crea-

tor. qui incipit inuitare ad timorē. a q̄ inci-
pit salus humana. **E**o q̄ incipiū sapiētē sic
timor dñi **E**ccl. i. **V**enite ergo passib⁹ mē-
tis audite me aure intelligētē et obedietē.
timorē domini docebo vos. nō mūdi. non
hominū. sed dñi q̄ est timor filialis. **H**unc
ergo christ⁹ docet vt bon⁹ magister **M**at.
x. **N**olite timere eos q̄ occidunt corpus. et
post hec nihil habēt qd̄ faciant. veritatem
ostendā vobis quē timeatis. **T**imete eum
q̄ dñi occiderit corpus habz potestātē mit-
tere animā in gebennaz. **V**enite ergo non
ad mundi vanitatē. sed ad celi claritatē.
Venite nō ad diaboli astucias et fallacias.
sed ad dei iusticias. **N**ō ad carnis delicias
sed ad eternas delicias. **S**i obediendū ē
pape. impatori. regi. duci. aut cuiuscūq̄ dñi
qui inuitat ad cōiūctū terrenū. vel sedū so-
lacium. quāto magis huic dño regi regum
immortali. tam potētī cui nullus pot̄ resi-
stere. tam potētī cui nullus potest tradī-
cere. aut corā eo se excusare. tam benigno q̄
nō potest aliqd̄ incōgrui persuadere. **H**oc
ponderabāt̄ isti apostoli **P**etrus et **A**ndre-
as in christo. ideo statim relicq̄ om̄ib⁹ secu-
ti sunt eū. vt dicit̄ in fine euāgelij. **D**ixi
secūdo q̄ in s̄bis p̄mis-
sis subdit inuita-
tionis ratio quā in se christ⁹ demonstrauit.
Lū dicit̄. **P**ost me. q̄si di. **N**ō pigeat vos se-
qui dominū. et itinerare viā p quā ego pus
ambulauit. qz nō est seruus maior dñi suo.
Nobis. xv. **A**d hoc em̄ (vt dicit̄ **A**ug. in li-
bro de vera religione) omnia bona christ⁹
cōtempnit vt cōtempnenda monstraret. **E**t
oia mala sustinuit. vt sustinēda p̄cipet **U**n-
de tota vita christi in terris quā gessit p bo-
minē disciplina moruz fuit. **A**d banc ergo
inuitans ap̄los et nos in apostolis dicit et
hodie. **V**enite post me. **P**agna em̄ ratio
est sequi christū. et quo ip̄e p̄cessit et viam
fecit. faciendo qd̄ docuit. vt dicit̄ **A**ctū. i.
Airca quod est sciendū. quia quosdā domi-
nus ad se vocat. quosdā secū. quosdā post
se. **A**d se vocat incipientes vel actiuos **S**e-
cum vocat proficiētes siue cōtemplatiuos
Post se vocat prelatos et p̄fectos. **D**e p̄mo
scilicet quādo vocat ad se dicit̄ **M**at. xi.
Venite ad me omnes qui laboratis et one-
rati estis. et ego reficiā vos. **D**uo dicit̄. labo-
ratis et onerati estis. **L**aborat enim peccat-
or. ex eo qz habet difficultatem ad bñ op̄e-

De sancto Andrea

randū. cū sit vulnerat⁹ ⁊ debilis imo semi/
uitus in naturalib⁹ relictus post peccatū
primi parent⁹. Unde Ps. Quoniam iniquita
tes mee supgressę sunt caput meuz. et sicut
onus graue grauate sunt sup me. In hęc
su insinuat nobis pcellus tēptatōis. Tria
autem sunt quib⁹ cōparat tēptatio scz a/
qua. ignis ⁊ onus. p que pōt apparere qua/
liter tēptatio pcedat. Et primo psequit⁹
de aqua. **1^a** dicit. Iniquitates mee supgres
se sunt caput meū. Qui em̄ tēptat primo
q̄si incingit pedem in aquā vsq; ad talos. ⁊
hoc cū malū cogitat. **2^a** cō ad ymbilicū
descēdit cū vsq; ad delectationē peruenit.
3^a Tertio ad mediū colli cū de pcurādo pec
cato in verba egit. Quarto ad nares ⁊ oculo
los mergit. quādo nec fetor peccati sentit.
nec dei iudiciū formidat. Quinto frons im
mergitur. cū peccatus manifeste facere vel
iterare nō cōfundit. Sexto aque caput su
pergrediunt cū multitudinē peccatorū in
uoluitur. **Secūdo** cōparat tēptatio igni
q̄ primo mediocre stramen cōburit. Deinde
ad trabes ⁊ rectū serpit. ⁊ accendit do
mū. Et de domo in domū transit ⁊ succen
dit totam ciuitatē. **Eccī. xi.** A scintilla vna
augetur ignis. Cōparat etiā tēptatio o
neri. **1^a** primo em̄ projicit diabol⁹ q̄si vnam
palā terre ad tumulationē peccatorū. cum
vnā carnalē vel terrenā cogitationē immi
tit. **2^a** Secūdo humar. cū cogitationes imit
it ⁊ malaz affectionū congerit. Ad vltimū
lapidē obstinationis supponit p̄suetudi
nē. **Treno. iij.** Lapsa est in lacum vita mea.
posuerūt lapidē sup me. hoc est ergo onus
graue. de quo dicit dñs. Venite ad me om
nes q̄ laboratis ⁊ onerati estis. supple one
re peccati. **3^a** Triplicit̄ onerāt peccata. vel qz
multa in numero. vel qz alte ascendūt i lo
co. vel qz in fuiturē redigūt. **Und. j.** Esdre
it. Iniquitates nostre multiplicatę sūt su
per caput nostrū. ⁊ delicta nostra creuerūt
vsq; ad celus. **Unde Jobis. viij.** Qui facit
peccatū. seruus est peccati. Quātūcūq; tñ
bis grauat⁹ est homo. adhuc dicitur sibi a
chulto. Venite ad me omēs qui laboratis
⁊ onerati estis. scz onere grauissimoz pec
catorū. **4^a** **Secūdo** vocat xps quosdā secuz.
De quo Jobis. j. vbi discipuli q̄sierunt a
xpo. Rabi. vbi habitas. q̄ dicit eis. Venite
⁊ videte. **Venerūt ⁊ viderūt vbi maneret.**
⁊ apud eū manserūt die illa. **Saliter** petij

manere secū. id est. cū christo. ille sanct⁹ la
tro dexter. q̄ dicit. **Demēto** mei dñe duz
veneris in regnū tuuz. **Luce. xxiij.** Qui di
ctū est. Amen dico tibi. hodie mecū eris in
paradiso. **Istud** p̄tinet ad p̄ficientes ⁊ cō
templatiuos. qui requiescūt cū xpo tanq̄
pueri in cubili. De quib⁹ dicit ille p̄z euan
gelie. **Luce. xi.** Amice iā pueri mei mecuz
sunt in cubili. **Tertio** vocat christ⁹ quosdā
post se. vt platos ⁊ p̄fectos. de quib⁹ hic.
Venite post me. **Sup** quē locū post me di
cit **Bern. sup Cantica s̄mone. xvi.** **Q** pau
ci o dñe post te ire volunt. **Volūt** tecū frui
sed nō imitari. cōregnare cupiūt sed nō cō
pati. **Et** tibi inducit historiā de balaam pro
pheta. q̄ optabat vt aīa eius moreret mor
te iustoz. **Optabat** sibi extrema iustoz. sed
nō p̄sentia. **Hic** dicit **Bern. q̄** multi optant
hodie mortē spūaliuz. etiā carnales existē
tes. quoz tamē vitā abhorrent. **Nō** curāt
querere q̄ tamē desiderāt inuenire. cupien
tes cōsequi. sed nolūt sequi. **Non** tales fue
rūt isti apostoli quib⁹ christus aiebat. vos
estis q̄ p̄mansistis mecū in tēptatiōibus
meis. **Di** em̄ **sm Bern.** secuti sunt christū.
⁊ pedib⁹ ⁊ affectib⁹ quib⁹ ipse fecit notas vi
as vite. qui via veritas ⁊ vita est. dicens eis.
Venite post me. **In** istos autē est differen
tia. **Nā** primi q̄ vocant ad xpm vt incipien
tes. veniūt p̄ viam mandatorū. **Matth. xij.**
Si vis ad vitā ingredi serua mādata. **Se**
cundi q̄ vocant cū christo vt p̄ficiētes ⁊ cō
templatiui veniūt p̄ semitā consiliorū. quib⁹
dicit **Matth. xij.** **Si** vis p̄fectus esse
vade ⁊ vende omīa ⁊ da paupib⁹ ⁊ sequere
me. **Tertij** q̄ vocant sequi xpm vt plati. ve
niūt p̄ compendiiū virtutis superogationis
Debeo. xij. **Curram⁹** ad p̄positū nobis cer
tamen. **Prelati** em̄ debēt esse parati ad po
nendū anias p̄ subdit⁹ velocit. **Un** **Petr⁹**
ad xpm dicit. **Dñe.** Iube me ire ad te sup
aquas. **Matth. xiiij.** **Hoc** ē dicere. paratus
sum ⁊ in mortē ⁊ in carcerē ire p̄ ouib⁹ tuis
Talis fuit beatus Andreas. q̄ xpm p̄fecte
secut⁹ est. ita vt p̄ eo ⁊ p̄ suis fidelib⁹ eandē
mortē crucis sic tps pro eo subiret. in quo
magna glā dign⁹ est. **Quia** vt dicit. **Gloria**
magna est sequi dñm suū. **Eccī. xxiij.** **Et** in
hoc vt dicit **Bern. sup Cant. s̄mone. xvi. ex.**
pressa est forma oim platoz. qui nō p̄nt me
lius sequi xpm q̄ vt teneāt normā vite sue
⁊ morū ei⁹ app̄bendant disciplinā. vt ⁊ sic

abnegent semetipos et tollant crucem suam et sequantur christum.

Dixi tertio q in vobis pmissis adiungit venientium ad xpm et imitantium cum magna remuneratio. Tu dicit. Faciam vos fieri pisces hominum. Pisces hominum sunt angeli qui piscantur in christo lucras aeternas aniam fidelium. ut dicitur Matthei xii. Christo ascendente in navim cum discipulis factus est motus magnus in mari. Ubi dicitur glo. Mare significat presentis seculi. Ubi navis est ecclesia. discipuli in nave fideles christiani. hoc mare turbat periculis et temptationibus tribulationibus. Sunt autem triplices fideles in hoc mari. scilicet peregrini. mercatores. et pisces. Et in hoc triplici est navis in hoc mari. scilicet peregrinorum. mercatorum et piscatorum. Peregrini sunt penitentes. Quia secundum Hieronymum. Penitentia est secunda tabula post naufragium. Ad istam multi confugiunt sed pauci ad vitam perveniunt. quia multi sunt vocati. pauci vero electi. Secunda navis est mercatorum. hominum actiuorum. De qua propheta ultimo dicit. Facta est quasi navis in itinere. Glo. que accipit mercibus sedule instat. Sed certe ista navis cito submergitur si non habeat bonum vectorem. quia conscientia hominum actiuorum in hoc seculo cito periclitatur. si non habeat bonum ducem. informatorem. consilium. predicatorem. confessorem. Tertia navis est piscatorum. Pisces sunt predicatores et successores apostolorum in verbo dei. qui pisces capiunt pisces. Iam ab aetate voluptatum et divitiarum huius seculi ad vitam quietis et contemplationis. Hoc autem fit tripliciter scilicet per piscatores tripliciter piscantur pisces scilicet lucana seu gurgustio. hamo et rete. Primo ergo piscantur predicatores aniam fidelium gurgustio. et hoc exemplo bone diversificationis et exhibitionis. Lucana est sporta de pluribus lignis facta repagulum intra aliam sportam habens. Sic bonum exemplum de operibus factum. habet sportulam conscientie. ut quod foris ostendit in vita. intus habeat in conscientia. ne cum aliis predicet ipse reprobus efficiatur. et hoc est proprium piscatorum christi ut prius doceat opere. postea verbo. Sic fecit christus Actuum i. Lepit iesus facere postea docere. quia multum docet bona vita. secundum illud. Melius docet bona vita quam scriptura predicationis. Secundo hamo confessionis. quia sic hamo tenet verum piscis dependit. sic in confessione tenet verum homo capit. Neque dicitur quod pauci pisces sunt qui

homo capiunt. id est pure confessionem. et si prius accipiunt tamen reuocant. et ideo extrahi non possunt de aetate peccati Job. xl. An extrahere poteris leuiathan hamo. Petrus hamo pisces extrahit cum ore staterem inuenit Matthei xvii. Per staterem in ore confessionem accipit. Multi pisces capiunt sed non habent staterem in ore. quod fit cum non pure confessionem. Tertio capiunt pisces aniam rethorice predicationis. qui multi simul capiunt Jobis xxi. Ascendit petrus et trahit rete plenum magnis piscibus. Rete istud predicationis sepe rumpit tunc quando predicationis post recessum non curat. De apostolis piscantibus scribitur quia non est ruptum rete eorum post resurrectionem domini. quod tamen ante resurrectionem legitur fuisse ruptum Lucam x. Per quod significat quod cum populus surgat a vicibus ad virtutes non rumpitur rete. Et cum predicator vivit sic docet. fortificat rete. Tu autem populus non curat precepta predicationis. et predicator non addit nec apponit virgum correctionis. nec refurgere facit negligentes. rumpit rete et frustratur fructus predicationis. Quia igitur beatus Petrus et andreas fuerunt boni predicatores quorum rete non est ruptum. ideo multa cepit. multa dico milia animarum christifidelium. per quorum conversione multa prima reportauerunt. Sic enim dicit Hieronymus. predicator ubi dei habebit multiplicia gaudia. Iuxta illud. Super omnia bona sua possidet eum. Matthei xxiii. Quia secundum Iheronimum. non ut alii sed per ceteris aliis habebit eterna gaudia. tamen per sua bona vita. tamen per gregis custodia. I. Thimo. v. Qui bene per sunt per dupli honore digni habeant. Et sic secundum Hieronymum. ex propriis viris habebit aurea. ex subditorum acquisitione aureola. Primum quod bene vixerunt. Secundum quod alios bene vivere docuerunt. Quod bona remuneratio piscatorum qui hic honorantur a fidelibus. et in futuro a christo premiantur eternis gaudiis. Ad quod non producat eternus pater.

Sermo II. De sancto Andrea. II. Eluctis omnibus
Rsecuti sunt eum Matthei xii. Licet ad commedationem scilicet paupertatis possit sufficere quod hominem replet virtutibus. Nam ut dicit Lassiudo. super Psal. c. Pauperes christi egrediuntur in seculo. sed sunt locupletes ex deo. vicibus vacui. sed virtutibus pleni. despecti hominibus. acceptabiles deo. tamen super omnia pauperes sancta reddidit commedabiliter. ex eo quod ita locuples

De sancto Andrea

est. q. ea dirius nihil inueniri pot. Sic dicit Aug. in libro de v. b. apli fmoe. xxviii. Tam locuples est paupras q. celum emit. Quibz em thesauris pferri possit qd paup rari videntur indultu. Ut ad regnu celozz veniret diues possessione sua obtinere no poruit. nunc obtinet vt p contemptu pueniat. Dec ille. Et q. parebit q. paupras est via et ducit ad celu. vt dicit Criso. sup eplaz ad Hebr eos fmoe. xviii. Hoc attendentes isti apli scz Petr. et andreas. sapienter p xpo omnia relinquentes secuti sunt eu vt tanto pfectius pueniat in celu. vt dicit vba nri the/maris. In quibz tria ragunt ex qbz isti apo stoli comendant. Primo naqz reddunt comendabiles ex voluntaria pauprate Lu d. Relictis omibz. Secdo ex pfecte obediētie promptitudine. qz secuti sunt. Tertio ex xpi pformitate. Cum dicit eum.

¶ Dixi primo q. in v. b. p. m. s. redduntur isti apli comendabiles ex voluntaria pauprate qua p xpo assumpserunt. Vultu comendabiles sunt q. sua libent paupibz xpi largiuntur. Quia talibz d. Date et dabit vobis. scilicet regnu celoz. Luc. vi. Et in Ps. d. Beatus q. intelligit sup egenuz et paupem. sed multo comendabiliores sunt apli q. omnia simul p xpo reliquerunt. Un die Aug. in libro de ecclesiasticis dogmatibz. Bonu est facultates cu dispensatiōe paupibz erogare. sz melius est p intentiōe sequendi dnm in simul donare. et absolutu a sollicitudine egere cuz xpo. Dec ille. Sūt aut nobis tria relinqnda que scri apli reliquerunt. scz pctā. mundū et scipos. Primum ergo relinqndū est pctm qz nemo recte incedit q. porrat illud. Un d. Prover. xxviii. Qui abscondit scelera sua no diriget. i. no recta via ducet. Verito at relinqnda sunt pctā. qz sunt qsi res furtiua. que relinqnda est. et pnciēda a se. ne cu eis homo capiat et in inferno suspendatur. Un ps. scilicet. Projiciam a nob iugū iporu. i. peccatoz. Et ratio. qz iniquitates sue capiunt impiū. vt d. Prover. v. Ideo Ezechiel scilicet d. Projicite a vobis pctā v. a. et non erit vobis iniquitas v. a. in ruinas. Ezechiel xxi. Horant ps. et Ezechiel dicit. pncite. id est. pcul a vob iacite. Quō sit qn hō nō solū vitat pctā sed etiā occasione et circūstantiā peccati. Un nō pcul facit pctm qui post possessione suā iterū couersat plone cuz qua

peccauit. Vel locū aptū et cōgruū pctō aut alias suspectū nō vitat vel nō fugit temp. oportuū. Secdo relinqndū est mūd. eo modo q. xpus dicit Job. xvi. Iterū relinq mundū et vado ad pzem. Nō dico munda/ nā habitatiōe sz mūdā possessione. Un apli et si habitauerūt in mūdo. nō tū voluerūt hēe possessiones mūdi. Math. xix. Ecce nos reliquimus oia. Duobz aut modis se relinqnda oia. Primo relinqnda sunt q. ad possessione. vt nihil homo velit hēe de possessione mūdi. et hoc est pfectoz et verorū aploz. Nā vt dicit Hiero. in q. daz epla. Apostolicū est fastigiū pfectioz et ut oia simul vendere et paupibz erogare. et sic expeditū cū xpo ad celestia volare. Tales fuerūt apli. q. audacter xpo dicebāt. Ecce nos reliquimus oia et secuti sum. re. Sup q. dicit Hiero. Grandis fiducia. petrus piscator erat. diues nō fuerat. cibos manu et arte q. rebar. et tū let. et confidens dicit. Relinquimus oia. Omnia relinqt q. voluntate habendi deserit. Ideo dicit Hiero. q. apli reliquerunt totū mūdū. nō qntū ad diuitias qbz caruerūt. sed qntū ad voluntate. qz hēe eas noluerunt. Vnde dicit Grego. Dmel. vi. Vultū reliquit q. sibi nihil retinuit. Vultū reliquerūt petr. et andreas qn desideria habendi reliquerunt. Vultū dimiserūt q. cum re possessa etiā p cupiscētijs renūciauerūt. A sequētibz aut xpm tāta dimissa sunt qnta a n sequētibz p cupiscētijs poruef. Secdo relinqnda sunt oia. et si nō q. ad possessione. tū saltem q. ad amore. Un die Dugo. q. sunt nonnulli in mūdo q. rebz abundant. sunt tū paupes spū. Et hec fm ipsuz. Est aurea paupras. q. licet affluant diuitie. tū corda nō apponūt. Et Grego. in omel. dicit de talibus. Si nihil in hoc mūdo amādo possideritis. etiā possidendo cūtra relinquitis. Et his infero q. paupras stat cū diuitijs. q. diues possessionibz. sed humil. nō superbus. nō auar. pot esse spū paup. vt die Aug. sup illud Ps. Simul in vnum diues et paup. Et quo sequit q. possessio diuitiarū fm se nō est illicita. Quia dicit Ambro. sup Lucā. q. diuitie sunt bonis adiuuamenta. Et em homies ex possessis rebz subsidia egentibz ministrāt. in bonis q. faciunt sacrificiū deo offerūt. Inquit Grego. in q. dam Dmel. sup Ezechiel. Secdo ex verb infero q. stat boiem esse pfectū cū diuitijs

Istud habet in brō Thoma. iij. libro 8tra.
 gentiles ca. cxxv. Quia nec fidē nec spē nec
 caritatē excludit. ppter quod dicit Ecci. xxxi.
 Beat⁹ diues q̄ inuēt⁹ est sine macula. ⁊ qui
 post aux nō abijt. nec sperauit in thesaur⁹
 pecunie. Uñ Abraam q̄ fuit sac⁹ diues di/
 ctū est a deo. Ambula corā me ⁊ esto pfect⁹
Ben. xvij. Sic dauid legit fuisse diues rex
 ⁊ tñ de se dicit. Custodi me dñe qm̄ sanct⁹
 sum. Et de⁹ de ipō dicit. Inueni dauid vi/
 rū fm̄ cor meū q̄ facit oēs volūtaes meas
 Dō tñ ad solū pfectū p̄inet scz facere volū/
 tatē p̄ceptor ⁊ p̄silioz. Sic in nouo testa/
 mēto legunt diuites fuisse sc̄i ep̄i Grego.
 Aug⁹. Ambro. De q̄b tñ null⁹ dubitare de/
 bet qn̄ fuerūt sanctissimi. Nō sunt ḡ diui/
 tie male si rōnis ordo in eis obseruet. Or/
 do autē rōnis ē triplex. Primo q̄ bō eas in/
 ste possideat ne acq̄rat auare vel ne succe/
 dat in diuitijs auare acq̄sitis. Secōdo q̄ in/
 eis finis nō cōstituat nec spes ponat. Ter/
 tio q̄ eis debito mō vtaf. ad suā videlicet ⁊
 ad alioz vtilitatē. Uñ ap̄lus diuites non
 p̄demnat. sed eis certā regulā vr̄edi diuiti/
 as p̄scribit dicens. j. Thimo. vi. Diuitib⁹ p̄/
 cipe nō sublime sage nec sperare i incerto
 diuitiaz. bene agere. facile tribuere. cōica/
 re ⁊ thesaurizare sibi fundamētū bonoz in
 futurū. Sed hoc occurrit dubium. Ex q̄ em̄
 pōt q̄s sanctificari ⁊ esse pfect⁹ cū diuitijs.
 quare ḡ ap̄l⁹ oia reliq̄rūt. ⁊ hodie aliqui re/
 licis p̄p̄is monasteria intrāt. Et q̄re xp̄s
 p̄sultit suis discipul⁹ dicens. Nisi q̄s renūcia/
 uerit oīb⁹ q̄ possidet nō p̄t me⁹ esse disci/
 pulus Lu. xij. Et Matth. xix. Si vis p̄/
 fectus esse. vade ⁊ vende oia q̄ habes et da
 paup̄ibus. ⁊ veni ⁊ seq̄re me. Ad qd̄ rñdeo.
 Q̄ licet q̄s possit esse pfect⁹ ⁊ sanct⁹ cū di/
 uitijs p̄ fidē ⁊ opa caritat⁹. Quia in h̄ consi/
 stit p̄ncipaliter p̄fectio. vt dicit Lyra super
Matth. xix. tñ ista p̄fectio in paup̄tate in/
 choat. ⁊ ideo paup̄tas suadet ⁊ cōsulitur p̄
 xp̄m. Uñ Lyra exponit illā l̄rā. Si vis p̄/
 fectus esse. i. ascēdere ad statū p̄fectiōis su/
 p̄ia cōmune statū salutis necessariū. vade cō/
 temnēdo t̄palia ⁊ vende q̄ habes. ⁊ da pau/
 perib⁹ ppter deū. Et p̄missis p̄z q̄ domin⁹
 suadet paup̄tatē ppter facilitatē implēdi ea
 q̄ dei sunt. ⁊ q̄ ad caritatē p̄inet. et q̄ vene/
 num caritat⁹ est cupiditas. iō suadet cōtem/
 ptus diuitiaz. non q̄ cū eis sit impossibile
 sed q̄ difficile. Uñ Matth. xix. nō dicit sal

uator impossibile est diuitē iterare i regnū
 celoz. sed dicit difficile. Uñ dicit Lyra q̄
 h̄ ideo dicit. q̄ difficile ē tenere diuitias. ⁊
 nō teneri nimis amore ear. Sed Aug. ad
 paulinū. Sic patuit de illo adolecente
 q̄ audito cōsilio xp̄i de voluntaria paup̄tate
 abijt tristis. De q̄ dicit Lyra sup Lucam.
 Q̄ amore possessionū impedit⁹ fuit a statu
 p̄fectionis. Et sup Matth. idē Lyra dicit.
 q̄ ideo trist⁹ abijt. q̄ nimis amabat posses/
 siones terrenas. ⁊ iō nō potuit ad p̄fectio/
 nē ascēdere. Patet igit q̄ possessio diuina/
 rū solū dissuadet vt est impedimētū p̄fecti/
 onis. ⁊ paup̄tas vt est p̄ncipiū p̄fectiōis cō/
 sulit. Uñ dimissio t̄paliū p̄ voluntaria pau/
 p̄tate tria sup addit sup possessionē diui/
 tiarū bene dispensat. Nā primo facit bo/
 minē qd̄ā libertate gaudere. p̄ h̄ q̄ est solu/
 t⁹ a sollicitudinē. ⁊ nullo aduersitat⁹ coar/
 tatur terrore. vt dicit Grego. xxi. lib. moral.
 Secōdo q̄ facit boiem in certamine temp̄a/
 tionū p̄tra diaboli. carnē ⁊ mundū fortio/
 rē. Nā vt dicit Grego. in om̄l. Audus est
 diabol⁹. q̄z nihil possidet hic. Audi ergo ⁊
 nos debem⁹ esse a possessionib⁹ q̄ cū eo pu/
 gnem⁹. Nā cū restit⁹ cū nudo pugnat⁹
 deicit fm̄ eū. Tertio q̄ in triumpho facit
 boiem fortiorē. Nam fm̄ Grego. Qui h̄re
 linquit illic p̄fecto culmē iudicarie p̄ntis
 obtinebit. De q̄ dicit. Qui reliq̄s oia se/
 debitis sup sedes t̄. Tertio rein q̄re bo/
 mo debz seipm̄. i. p̄riā voluntatē. vñ Mat
th. xij. d. Si q̄s vult venire post me ab/
 neget semetipm̄. Horra. i. p̄riū sensum. p̄/
 p̄riā voluntatē. Uñ abneget. i. abiect⁹ ne/
 get se in oīb⁹ quoz ip̄e est causa. q̄ v̄ va/
 na sunt vel mala. Vel abneget semetipm̄.
 nō tñ sua ⁊ suos sed suū intellectū. suū af/
 fectū. suū sensum. Intellect⁹ rōnis. Affe/
 ctū voluntat⁹. Sensū carnis. Primū ab/
 negat p̄ fidē. scdm̄ p̄ caritatē. tertiiū p̄ spem
 Sed Chri. ponit p̄ncipib⁹ exēplū de ista
 abnegatiōe. Sic em̄ aliq̄s abneget aliū. si
 vidēs ipm̄ afflicū. si ligatū. si egorū. si bo/
 stib⁹ infestatū nō inuat. ita nō vult xp̄s nos
 corp⁹ n̄m agnoscere si cōburat. si flagellat
 ⁊ abnegare. Sz d. Quid ē p̄riā volun/
 tas hois. Rñdeo q̄ illa q̄ est ⁊ voluntatē dei
 v̄ sui supior⁹. Lū ei aliq̄s vult qd̄ de⁹ velle
 phibet. nullū h̄z auctorē sue voluntat⁹ nisi
 semetipm̄. ⁊ iō dicit p̄riā voluntas hois. Que
 semp̄ mala ē. q̄ deo subiecta nō est. Sic

De sancto Andrea

deo subiecta esset. propria non esset. Et quod nullus debet propria voluntate habere nisi deo. cuius voluntas nulli est subiecta. Propter quod non est homo sub celo qui licite possit esse sine voluntate. Cum omnia aia sublimioribus partibus debeat esse subdita. et maxime diuine voluntati. Et hoc est abnegare seipsum. id est obedientem esse deo pro omnia vel suo superiori in his que ad deum pertinent. **U**

Dixi secundo quod in verbo apostoli stolitisti redduntur comedabiles ex obedientie propteritudie. Cum dicitur securi sunt. et permittit continuo. id est statim vel mox. vel sine procrastinatione. sine mora. sine ne excusatione. Duo ergo hic dicuntur. Primum securi. scilicet quod continuo. Talis debet esse obedientia christiano ut statim pareat et exequatur que eis precipiunt. In Bergamo primo quod securi sunt arguunt multi negligentes. qui sedent vel iacent. Item et arguunt presumptores qui non sequuntur sed preunt arripientes et aggredientes difficilia pro propriis viribus. que non nisi cum gratia diuina essent attemporada. Non sic fecit paulus qui dixit. Beati dei sum id quod sum. Item arguunt ambitiosi qui currunt non sequuntur. Currunt enim hoc modo. frequenter curias. girant puincias. pertrahunt regna. trahunt maria ut honores persequantur. Item arguunt recidivantes qui retrocedunt. Negligentes dicitur. **Matth. xx.** Quid statis hinc tota die ociosi. Presumptivos dicitur. **Matth. xvi.** Glade post me satanas. Ambiciosos dicitur ad **Heb. v.** Nemo assumat sibi honorem. sed qui vocatus a deo. Recidivantes dicitur. **Pe. ii.** Velis est vias veritatis non agnoscere que post agnitam retroire. Et **Luce. ix.** Nemo mittens manum ad aratrum et respiciens retro aperit regnum dei. Unde ysaiah loquitur qui retro spectat ad sodomam. versa est in statum salis. Secundo in hoc dicitur continuo. innuit obedientie forma. Debent enim esse sequela fidelium propter subitam executionem mandatorum. **Ecc. v.** Ne tardes querere ad dominum. et ne differas de die in diem. Item eiusdem. **xxii.** In omnibus operibus esto velocis. et omnia infirmitas. scilicet culpe. non occurret tibi. Secundo debet esse sequela libera propter paleam abrenunciationem. Unde dicitur continuo relicti rubeant. Hoc est contra cupiditatem que in avaris maribus avari seculi rubeant cupiditatem piscant ranas. hoc est divitias terrenas et luciferas. **Job. xxviii.** Immisit in rubeo pedem suum. id est affectum. et in maculis eius ambulat. q. d. Divites qui vult piscari divitias oportet quod mittat affectum cupiditatis in rubeo avaricie quod a paulo vocatur la-

queus. cum dicitur. Qui vult divites fieri in temptationes incidit et in laqueus diaboli. Tertio sequela fidelium debet esse perfecta pro mortificatione. Unde dicitur Saluator. Si quis vult venire pro me tollat crucem suam. **Matth. xvi.** Et ponit Borra. pro mortificatione sui. vel pro compassionem proximi. vel pro sustinentiam martyrii. si necesse fuerit. hoc est ut sit paratus in aia sustinere ignominiam crucis. bene ergo obedienter beatus andreas christo. quod pro merito securus est eius. quod libere securus dimissis rubeis. quod dure securus versus ad crucem. Unde ipse dicit **Job. xxiiij.** Vestigia eius. scilicet christi securus est pes meus. Quod multi hodie vix sequuntur et obedunt preceptis ecclesie. imo castigati et excoicari vix faciunt que debent. Alii et si sequuntur statim. et exequuntur que mandant. non tamen dimittunt impedimenta que eis sunt prohibita. scilicet rubea. circumstantias peccatorum pro que postea a diabolo compreheduntur. Nam multi agunt penam eis iniunctam. sed non abstinere a conversatione personarum illicita que eis est pro possessore inhibita. Alii et si statim pariter dimittunt omnia impedimenta eis inhibita. non tamen agreduntur difficilia et ardua. Contra hoc crucem subierunt petrus et andreas. que est ignominiosissima inter genera mortis. Debet ergo penitentia propter affectum et libere exhibere ad omnia difficilia alias non vere penitenter nec propter esset de peccatis nec sic perfecte curus andrea sequeretur christum.

Dixi tertio in hoc pro apostoli reddunt comedabiles a christi proformitate. Cum dicitur. scilicet christum. Nihil enim potest apostolis reliquisse omnia si securi fuissent alii quam christum. Et ideo dimissio temporalium non commendat nisi in ratione sine comparatione ad hunc finem ut christum possent expedite sequi. Quod dicitur relicti omnibus securi sunt enim. sensus est ac si diceret. propter christum sequendum reliquerunt omnia. ut christum lucrificarent. Talis fuit ille apostolus qui dicebat. **Matth. xvi.** Dia arbitror ut stercora ut christum lucrificem. Quod multi multa dimiserunt. sic diogenes. socrates et alii philosophi. non sunt comedati sicut isti. quod non pro deo. sed pro vana gloria seculi habentia dimiserunt. Unde Hieronimus in epistola quodam dicit Socrates thebanus. homo quodam ditissimus cum arbenas ad philosophandum pergeret magni pondus auri picavit in mare. quod non putavit se posse simul stures et divitias possidere. Abite inquit male cupiditates. ego vos mergam ne mergar a vobis. Hoc autem ut dicit Hieronimus. ipse fecit gratia vane laudis. **Et hoc ar-**

quit multos diuites q̄ sua dāt paup̄ibz. sed qz ip̄i ex h̄ sup̄biūt aiām pdūt. De q̄b̄ Auḡ. dicit. Quid p̄dest disp̄gēdo dare paup̄ibz z paup̄erē fieri. cū aiā misera sup̄biōz effici tur diuitias p̄tēdēdo q̄ fuerat possidēdo. Et iō dicit Bern̄. q̄ ille sapient̄ oīa relin̄q̄t q̄ p̄ p̄p̄o p̄sequēdo qui est sup̄ om̄ia dimittit. **S** forte diceres. Quid magni ē cōseq̄ p̄m̄ vt p̄ eo oīa dimittant. R̄n̄. tibi. Certe n̄ eo p̄ciosi. n̄l vtili. tam ī p̄nti q̄ in futuro. Qui em̄ h̄z p̄m̄ h̄ p̄ gram. z cum sequit̄ imitādo dicta z facta sua. tria p̄sequit̄ hic. z tria ī futuro. In p̄nti s̄q̄dem p̄mo p̄sequit̄ ment̄ illustrationē. qz ip̄e ē sol illuminās intellectū. vt intelligam̄ volūtatē dei Jo. viij. Qui sequit̄ me nō ambulat ī tenebris. sed h̄bit lucez vite. S̄cdo qz talis euadet sp̄ialē turbationē. Un̄ ip̄e dicit saluator In m̄do p̄surā h̄bit. in me aut̄ pacē. **D**ief. xviij. Ego nō sum turbat̄ te pastorez sc̄q̄ns. Tertio qz tal̄ p̄sequit̄ familiarē dilectionē a x̄po. **P**rouer. xv. Qui sequit̄ iusticiā diligitur ab eo. In futuro at̄ p̄sequet̄ tria. s̄ iudicia. viā. p̄ratē. **P**ath. xij. Vos q̄ secuti est̄ me sedebit̄ rē. S̄cdo p̄sequit̄ tal̄ ad regnū celoz introductionē. Tertio p̄seq̄t̄ x̄pi p̄formationē in gl̄a. **J**oh. xij. Qui mihi misstrat me sequat̄. z vbi ego s̄uz illic z mister meus erit. **P**rop̄. q̄ ista bona ī x̄po z cū x̄po. pue. niētia boni viri sequit̄ x̄pm̄ rāq̄ lucez. rāq̄z turoz. rāq̄z amicit̄ z dilectozē in p̄nti. rāq̄z aptū remuneratozē ī futo. Sic isti duo apli q̄ hodie p̄ eo q̄ secuti sūt eū in p̄nti gl̄a secuti sūt eū ī futo in gl̄a. Ad quā nos rē.

De sancto Nicolao. I. Sermo III.

Vigilate qz nescitis qua hora dñs v̄ ventur̄ est. **P**ath. xviij. Sic dicit Auḡ. in eplā ad dion̄coz. Qualēcūqz quēlibz inuenit̄ sū nouissim̄ dies. in h̄ eū s̄l̄r cōpre. hendet nouissim̄ dies m̄di. qm̄ q̄lis h̄ō in die v̄l̄tia vite sue inuenit̄. tal̄ in die nouissim̄o iudicabit̄. Un̄ s̄m̄ ip̄m̄ vigilare dz oīs xp̄ian̄. ne eū imparatū inueniat dñi aduēt̄. Volens igit̄ dñs n̄ suo impio nos eē paratos voluit occultari diē ex̄it̄ n̄ri ad hoc v̄t̄qz. s̄m̄ Auḡ. in q̄dā eplā. vt diligēt̄ custodiam̄ oēs dies n̄ros. Nā cū sero parantur remedia. mort̄s iminēt̄ picula. Un̄ Platonis sn̄ia sūt. oēm sapient̄ v̄sā medita.

tionē esse mort̄. vt inq̄t Hiero. in q̄dā eplā ad Eliodorū. Quia ḡnescim̄ q̄ hora dñs n̄r veniat sp̄ vigilandū nob̄ est vt qn̄ veni et paratos nos sp̄ inueniat. Saluator ḡ n̄r. vt inq̄t Auḡ. in li. de vita xp̄iana. sc̄ies hora illā aduēt̄ sui incertā āmonēs nos ait. Vigilate qz nescit̄. vbi sup̄. In q̄b̄ ver bis saluator n̄r monet ad tria. Primo ad ingem̄ ment̄ in deū eleuatōez. ibi. Vigilate. S̄cdo ad incertā vite n̄re resolutionē. Cū dicit̄ qz nescitis q̄ hora. Tertio ad expectandū terribilē redēptozis n̄ri visitationē. Cū dicit̄ dñs vester venturus est.

Dixi primo q̄ in v̄. p̄. adm̄det nos saluator ad ingem̄ ment̄ in deū eleuatōez. cū dicit̄. Vigilate. Vigilate aut̄ s̄m̄ Greg. nō ē aliud nisi in s̄o lumie oculos mēt̄is tenere. Un̄ bñ vigilat̄ q̄ oculos mēt̄is. s̄ intellectū z affectū ī salutaribz p̄siderādis. intelligēdis. apperēdis z p̄sequēdis exp̄dit̄. Vigilate ḡ. Vigilandū aut̄ nob̄ est p̄cipue p̄ tria. P̄mo p̄ hostilitatē crudel̄ rebelliois. S̄cdo p̄ vilitatē fidel̄ adm̄stratōis. Tertio p̄ debilitatē terrestr̄ n̄re habitatōis. Quātū ad primū vigilare dēm̄. p̄pter hostilitatē crudelis rebellionis. Videm̄ nāqz q̄ ī bello hoīes n̄ p̄nt̄ somno secure vacare. Nos at̄ sum̄. p̄tinuo in mult̄ bellis. Un̄ in ps̄. dz. **C**onculcauerūt me inimici mei tora die. qm̄ m̄t̄i belantes aduersuz me. ḡncē hēm̄ vigilare. **S**ruēs sic dicit̄ nafales int̄ se vigilas v̄uidūt. Et ille q̄ vigilare dz. lapidē tenet in pedibz. vt si ille dormiat. lapis cadēs alios exciet̄ z seip̄m̄. Si auis infensata. q̄ vigilare nō tenet sic sibi puidet̄ s̄ somnū corp̄is. multo maḡs s̄ somnū pct̄i cautelā p̄tinuaz h̄re debet̄. s̄. p̄. v. Frēs sobriū estote z vigilate. qz aduersari v̄ diabol̄ circuit sic leo rugiēs q̄res quē deuoret. Et bñ adiūgens p̄mittit sobrietatē vigilie. Nā ebrietatē seq̄tur necessario mult̄ somnus. Sobrietas autē h̄ intelligit̄ modestia z r̄pantia in oibz actibz n̄ris vt n̄ excedam̄ p̄ debito. Nāz s̄tus p̄sistit ī medio. vt dicit̄ p̄mo **L**ibic. Est aut̄ d̄ isto aduersario n̄ro diabolo sic de duce q̄dā **C**artaginēsi. de q̄ **J**ul̄i sex̄ in li. ij. ca. j. **I**ste dux habuit bellū s̄ q̄sdā de affrica q̄ **C**artaginēsi rebellabat. Fuerūt aut̄ isti de affrica auidi nimis ad bibēdū vinū. Qd̄ intelligēs dux vsus est̄ eos tali cautela. **A**cepit multa dolia vini. z miscuit̄ cū